

OBSAH

PŘEDMLUVA K 1. VYDÁNÍ	9
-----------------------------	---

I.

I Rytíř, tvář pod maskou	13
II Já snášel muka Sisyfova	14
III Co soudíš, poutníku	18
IV Nešťastný! Sláva křtu, křesťanská léta mladá	21
V Krása i slabost žen	23
VI Ó vy, kdož belháte se v dálku	24
VII Klamný žár krásných dnů tě hřál	25
VIII Být skromný, žít se prostou, byť nudnou prací	26
IX Moudrost Louis Racina probouzí závist ve mně!	27
X Ne: v jansenismu tkvěl náš věk	28
XI Přátelé z mládí, znalí důkazu	29
XII Tak přece, přátelé mí.	31
XIII Princi, jenž za svou vlast jsi padl	34
XIV Brzy se vrátíte díky své povaze	36
XV Pouze Bůh odpouští	37
XVI Poslyšte píseň sladkých vzdechů	38
XVII Ty drahé ruce, kdysi moje	40
XVIII Své dítě jediné jsem spatřil	41
XIX Hlas Pýchy	42
XX Nepřítel, převlečen za Nudu	44
XXI Vydej se na cestu	45
XXII Proč smutná, duše má, jsi	46
XXIII Já, z velkoměst pocházeje	48
XXIV Antický duch byl přísny	49

II.

I Poranil jste mě láskou	53
II Nechci dál milovat	55
III Jste klidný, žádáte skromný slib věrnosti	56
IV Kristus mi řekl	58

III.

I Moudrý, ježž právem stihl trest	67
II Spatřils v ubohém lůžku	69
III Naděje trpytí se jak v chlěvě stéblo slámy	75
IV Přišel jsem, tichý sirota	76
V V snách vše černé je	77
VI Pokojný blankyt nad střechou	78
VII Nemám zdání, proč můj zahořklý duch	79
VIII Zákony, vůně odstíny!	81
IX Hlas rohu hořekuje do lesů	82
X Zemdenost a stesk	83
XI Houštině černozeleň severák faldy prožene	84
XII Ejhle, houf myšlenek	85
XIII Šiky živých plotů cloní v nekonečno moře	86
XIV Bezpočet hlav, hustý lidský dav	87
XV Moře v kráse předčí všechny katedrály	88
XVI Hle, „velkoměsto“!	89
XVII Jen se točte, koně dřevění	90
XVIII Pozemská láska	92
XIX Dle svaté Terezy toliko Chudoba	94
XX Jsi, bratře z Paříže, nade vším v extázi	95
XXI Hle, slavnost obilí a chleba	97
K VERLAINOVĚ MOUDROSTI	99
Ediční poznámka	105